

Com a persona, era tranquil i amable amb tothom. La seva *mundologia* li ho permetia.

L'any 1999 va perdre, a causa d'una malaltia, la Susanna, la seva dona, que des d'aleshores descansa a la font de les Curculles, com correspon a una enamorada de Creixell com ella era.

Des d'aquell moment, en Walter va visitar Creixell encara més sovint. En les seves cartes parlava, entusiasta, del "seu Creixell"

Gran aficionat a la música, fins i tot se li va acudir la idea d'organitzar un festival de jazz a Creixell.

El seu desig era poder venir a viure per sempre al poble, cosa que va aconseguir tot just el novembre passat. Així podria portar a terme el seu gran projecte: acabar de restaurar el Molí. Al mateix temps que acaronava l'altre gran projecte seu: organitzar els milers i milers de fotografies que havia fet durant 30 anys de la seva vida.

Quan es va instal·lar definitivament a Creixell estava doblement content, ja que a més el seu fill Alain havia acabat els seus estudis i estava viatjant pel món.

Ens ha deixat, massa aviat, un veí molt estimat, membre honorari de l'Associació d'Amics de Creixell, sempre present a les festes majors i als concursos de l'allioli.

Un home generós, que sempre cedia la seva devesa, la font de les Curculles als veïns de Creixell, on tenen lloc tots els grans esdeveniments.

Una persona que era una institució, sempre vestit de blanc i amb el seu somriure.

Així el tenim present, tants camins encara per recórrer, tantes il·lusions per aconseguir.

Una persona a la qual sempre recordarem.

En nom de l'Associació de Veïns i Amics de Creixell, des d'aquí volem expressar el nostre més sentit condol als seus amics, familiars i molt especialment al seu fill, Alain.

Jaume Altadill,
juliol del 2004

Walter Ferrier en l'entrega del títol de soci d'honor en el decurs de la festa de l'any 2002.